

Nem lesz idő

*Perlrott Csaba Vilmos: Önarckép modellel,
1920, olaj, vászon, 110 × 90 cm,
Janus Pannonius Múzeum, Pécs*

Továbbgondolni azt, mi véget ért
rögtön, amikor napvilágot látott,
s lebontani a ráakódott álmot,
vagyis az évek új s új rétegét,

míg hátha ismétlődik, ami volt,
de nem lehet, és éppen ez a lényeg,
hogy meg sem borzongnak, ha összeérnek
a mellbimbók s a gombok, nem sikolt

az érintéstől egyik sem, pedig
más-más anyagból van, s emlékezik
a férfi is, a nő is, hogy szerették

egymást egészen meztelen, de rég
tudják mindketten, hogy nem lesz elég
idő úgysem, mert szárad már a festék.

Halasztás

*Perrott Csaba Vilmos: Levétel a keresztről,
1920 körül, olaj, vászon, 91,5 × 73 cm,
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest*

Meggyűl a sírás, majd egymásba olvad,
és távolról már inkább csak zene,
mert nem lehetne az élőt s a holtat
most szétválasztani, s nem kellene

tovább engedni az időt, hiszen
nem csak a bűzös, izzadt, véres testek,
a tárgyak is beszélnek, senki sem
érzi saját magát, s nem is keresnek

kibúvót többé az egyformaságból,
ellenkezőleg, szinte kéz a kézben
tobzódnak mind a boldog szenvedésben,

s a földdel, kővel, fával telt homályból
nem lép ki egy sem, hogyha minden együtt
lehet, se megváltójuk, se keresztjük.

Túl

*Perlrott Csaba Vilmos: Aktok szabadban,
1907–1909 között, olaj, vászon, 114 × 92 cm,
magántulajdon*

Túl rózsaszín, túl kék, túl zöld, túl barna,
túl test, túl menny, túl föld és túl fatörzs,
túl lábikrája, ágyéka és arca,
túl lent heversz, vagy túl magasra törsz,

túl gömbölyű, mégis túl szögletes,
de így van végül mérhetetlen súlya,
s abban reménykedsz, hátha ölbe vesz
bármelyikük, és ott leszel majd újra,

ahol nem voltál sohasem, csupán
túl azelőtt még és túl azután
a pillanat, hogy rákerülj a képre,

mert minden túl vad, minden túl szelíd,
ha elhasználta már festékeit
a festő, s nem néz senki sem az égre.

Markó Béla: költő. Volt tanár, szerkesztő, később politikus. Kézdivásárhelyen született 1951-ben, jelenleg Marosvásárhelyen él. Legutóbbi könyvei: *Előlnézet* (szonettek, Jelenkor, 2014), *Rekviem egy macskáért* (esszé, publicisztika, Kalligram, 2015), *Passiójáték* (szonettkoszorú, Rézsegh Botond festményeivel, Bookart, 2015).

